

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej žalobcu **Ing. P. Š.**, bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. J. S., advokátom v Ž., proti žalovanému **W., s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. P. K., advokátom v B., **o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4 C 45/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. februára 2010 sp. zn. 17 Co 324/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. februára 2010 sp. zn. 17 Co 324/2009 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo 14. októbra 2009 č.k. 4 C 45/2009-61 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce dané mu žalovaným je neplatné, ako aj zaplata náhrady mzdy v sume jeho priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa spĺňa všetky formálne predpoklady uvedené v § 70 Zákonníka práce, dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru uplatnil zamestnávateľ v zákonnej lehote, okamžité skončenie pracovného pomeru bolo doručené žalobcovi do vlastných rúk a žalovaný v konaní preukázal, že žalobca sa skutočne dopustil porušenia pracovnej disciplíny spôsobom vymedzeným v okamžitom skončení pracovného pomeru.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 17. februára 2010 sp. zn. 17 Co 324/2009 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce

žalovaným z 8. januára 2009 je neplatné a v časti týkajúcej sa náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že právne posúdenie platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru z hľadiska požiadaviek na takýto úkon vymedzených v § 70 Zákonníka práce prvostupňovým súdom nebolo správne, pretože nie sú v ňom skutkové dôvody vymedzené tak, aby ich nebolo možné zameniť s iným dôvodom a preto rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil a žalobe vyhovel. Súhlasí s názorom, že žalovaný neposkytol presný údaj o tom, kedy sa o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru dozvedel, ale ak je okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné podľa § 70 Zákonníka práce, nebolo potrebné skúmať, či bola zachovaná lehota v zmysle § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Z dôvodu, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa neboli dostatočným podkladom pre rozhodnutie o nároku žalobcu na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru a tiež pre zachovanie práv účastníkov na dvojinštančné konanie, zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa náhrady mzdy a vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku len do výroku, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený, podal dovolanie žalovaný s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 O.s.p. a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Uviedol, že v posudzovanom okamžitom skončení pracovného pomeru žalovaný uviedol 3 skupiny skutočností, v ktorých videl naplnenie zákonného dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru, preto každé jedno porušenie pracovnej disciplíny tam uvedené je potrebné posudzovať z globálneho pohľadu uvedeného nespočetného množstva žalobcových pracovných pochybení. Inú vadu konania potom podľa jeho názoru je potrebné vidieť v postupe odvolacieho súdu, ktorý neskúmal skutočnosti uvedené v okamžitom skončení pracovného pomeru žalobcu týkajúce sa jeho absencie v práci napriek tomu, že ide o rozhodujúce skutkové okolnosti.

Žalobca nevyužil svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno

napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

V zmysle ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 3 O.s.p.).

Z ustanovenia § 125 O.s.p. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov obce, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

V zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak nie sú splnené podmienky ani na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Ak odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O.s.p.).

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a na ním založených následných právnych záveroch, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom nevyhnutým. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takomto prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, tvoriaceho podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové zistenia a na ich základe aj právne závery ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie).

Ak sa chcel odvolací súd odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. Len takýto postup je v súlade so zásadou priamosti a ústnosti civilného procesu, ktoré zásady zostali zachované aj po účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonané zákonom č. 384/2008 Z.z. Je neprípustné, aby odvolací súd k svojim odlišným skutkovým zisteniam vedúcim k záveru o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru dospel len na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa.

Odvolací súd podľa týchto ustanovení a zásad v danej veci nepostupoval. Vo svojom zmeňujúcom rozhodnutí vychádzal z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa, na základe ktorých ale dospel k iným skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil iný právny stav bez toho, aby zopakoval, alebo doplnil dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa.

Žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného je neplatné. Súd prvého stupňa jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol posudzujúc ju podľa ust. § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, keď náležitosti ustanovenia § 70 Zákonníka práce považoval za splnené. Na rozdiel od neho odvolací súd dospel k záveru o splnení zákonných predpokladov na rozhodnutie, že žaloba je dôvodná.

Z obsahu zápisnice odvolacieho súdu o pojednávaní zo 17. februára 2010, na ktorom došlo aj ku konečnému rozhodnutiu nevyplýva, že by odvolací súd zopakoval alebo doplnil dôkazy vykonané súdom prvého stupňa. Konanie na odvolacom súde bolo uskutočnené len za účasti právnych zástupcov účastníkov. Odvolací súd preto dokazovanie výsluchmi účastníkov nezopakoval ani nedoplnil a rovnako ani výsluchmi svedkov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu pritom vyplýva, že svoj záver o dôvodnosti podanej žaloby odvolací súd založil na prehodnotení výpovedí svedkov a účastníkov konania a na základe ich porovnaní mal za nepochybné, čo bolo dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru

(por. čl. 90-92 spisu). Takýto postup však nemožno považovať za súladný s ustanovením § 213 ods. 3 O.s.p.

Odvolačí súd si teda pre odlišné hodnotenie dôkazov nezadovážil rovnocenný podklad, preto jeho skutkový a z neho vyplývajúci právny záver je v dôsledku toho v tomto smere predčasný a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

Preto dovolací súd dospel k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Na procesnú vadu tejto povahy (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) musel dovolací súd prihliadnuť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) a preto rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti týkajúcej sa neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru ako aj v od ňom závislého výroku týkajúceho sa náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru zrušil a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková